

No. 58. Stadshagen

No 58

Stadshagen

Pastoral, melyet a költő

Eric Noer
nagykereskedő úrnak dedikált

Akárhogy bámulok,

Szép nimfa egy sincs erre már,

Csak egy cipősarok,

Mit ellepett a sár.

Hólábu pásztorlány se fut

Előlem kényesen.

Mit látok? Csak egy rossz papucs

[illegible][illegible]

Már minden háztetőt
Nap aranyoz, s madár dalol,
De kiskocsmák előtt
Cégtábla nincs sehol.

Ne lenne Fredman ily szegény,
Nem volna oly sarok,
Hol, sasmadárral fedelén,
Ne lógna krigli, sok.

Bármerre fordulok,
Gödrök, mocsár és láp között,
Eltévedek, s a sok
Szép nimfa megszökött.

Körülkerít az ingovány;
Ki hallja itt a dalt?
Egy száraz fán a szarka tán

S a gyászos varjuhad.

Hullámszak-e itt
Szélfúttan színarany mezők?

Aratók dala víg
Korsók, kaszák között?

Nem, boglyát senki sem rakott,
Sehol se peng a lant,
Bár ez a drottingholmi út,
S a Múza arra tart.

Ha szól panaszdalom,
Dongó morog csak válaszul;

Tehén bőg szirtfalon,
S egy bika áll alul.

Foghíjas kerítés előtt

Meghajszolt ló hever,
S ki oly hetykén megülte őt,
Horkolva nyúlik el.

Az ösvény mind tocsog!
Toboz, gally, túske, túlevél!
Baljós bagoly huhog,
Vén fákat ráz a szél.
Piciny Jeanette-nak nem szed ott
Csokrot hű pásztora,
Virágot zsombék és homok
Itt nem terem soha.

Ej, szomjazzék a zord
Sátán, ez itt az ő helye!
Víg szívvel idd a bort:

Ez létünk lényege.

Ki máskor robotolsz, ne bánd;

Most Bacchus prése vár,

Dalold a szabadság dalát:

Már színig a pohár.

Baka István fordítása

